

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان (نوشته سمیر)

۳۰ جون ۲۰۱۴

هلمند:

کشتار، آوارگی و گرسنگی زحمتکشان

هلمند دردمند است، مردم زحمتکش این ولایت قربانی جنگی است که به آنها ارتباطی ندارد؛ جنگ موش و پشک، که سیزده سال است زحمتکشان را قربانی می گیرد. امریکا و ناتو که اینک خینه «مبارزه ضد تروریسم» شان دیگر رنگ باخته است، سیزده است که با همیاری طالبان مردم افغانستان و به خصوص زحمتکشان تهیدست و فقیر را می کشند و بمبارد می کنند.

جنگ ادامه دارد، همین است که کشتار، آوارگی و گرسنگی نیز با گذشت هر روز بیشتر می شود. همین چند روز پیشتر «سازمان ملل متحد» از کشتار ۵۴۵ کودک در شش ماه سال روان میلادی گزارش داد، اینک از کشتن و زخمی شدن زحمتکشان در ولایت هلمند گزارش های دردناک به گوش می رسد. بر اساس آمار رسمی که به رسانه ها گزارش شده است، هلمند با خون زحمتکشان خونین شده است. باشندگان ولسوالی سنگین به رسانه ها گفته اند که زنان و کودکان در جمله قربانیان هستند و حتی بعضی از خانواده ها دو تا سه نفر شان را از دست داده اند.

عمر خُواک، سخنگوی والی هلمند به خبرگزاری بخدی از کشته شدن ۵۰ و زخمی شدن ۲۰۰ زحمتکش گزارش داده است. اما داکتران شفاخانه ایمرجنسی در شهر لشکرگاه ولایت هلمند می گویند که در روز جمعه (۶ سرطان) بیش از ۳۳۸ زخمی به این شفاخانه آورده شده است که ۲۱ تن آن جان باخته است.

در کنار کشتار زحمتکشان، آوارگی درد دیگریست که به سراغ زحمتکشان ولسوالی سنگین رفته است. صدها خانواده به خاطر نجات از عفريت جنگ چپاولگرانه به شهر لشکرگاه پناه برده است، جایی که گرسنگی بیداد می کند و قیمت های مواد خوراکی بیش از حد افزایش یافته است که این زحمتکشان آواره و ستمدیده توان خریداری مواد خوراکی را نداشته و ناگزیر با گرسنگی می سازند.

سیزده سال است که در افغانستان جنگ است، جنگی که به وسیله امریکائی ها آغاز شده و به وسیله ناتو شدت یافته است و طالبان و سایر تفنگداران داخلی و خارجی از جنایت در این جنگ دریغ نکرده است، در این سیزده سال مشتی خائن، چپاولگر، دزد و قاتل به پول های فراوانی دست یافته، سرمایه گذاری کرده و صاحب میلیون ها دالر شده، اما اکثریت مردم افغانستان که زحمتکش و فقیر هستند، قربانی این جنگ بوده اند. قربانی این جنگ را از هر طرف مردم فقیر می دهد که سنگین نمونه روشن آن است.

این جنگ، جز کشتار، دربدی، آوارگی، فقر و گرسنگی زحمتکشان نتیجه دیگری ندارد، چون کسانی که آن را آغاز کرده اند با زحمتکشان کینه دارند و ریختن خون زحمتکشان برای شان هیچ ارزش داشته نمی تواند، حال چه امریکائی باشند و چه حامیان داخلی اش و چه هم نیروی طالبی، همه در کشتار مردم زحمتکش به صورت مستقیم دخیل هستند.